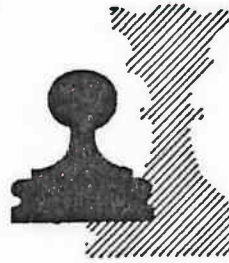

fribonden

MEDLEMSBLAD FOR VANLØSE SKAKKLUB

45. årgang nr. 3

april 1988

ORDINÆR GENERALFORSAMLING

onsdag den 18. maj kl. 20 præcis

med følgende dagsorden:

1. Valg af dirigent
2. Protokol
3. Beretning
4. Regnskab
5. Indkomne forslag
6. Valg
7. Eventuelt

Forslag, som ønskes behandlet under punkt 5 skal være bestyrelsen i hænde senest den 7. maj

Udenfor dagsordenen giver Barkhuus kaffe

Vel mødt alle, som kan krybe eller gå.

Bestyrelsen

R E D A K T I O N E L T

Afvigte års (1/4-87 - 31/3-88) driftsregnskab med tilhørende kommentarer samt budget for næste vil findes i maj-nummeret. Dette planlægges derfor at udkomme senest onsdag den 11. maj. Dead-line onsdag den 27. april. - Og jeg har selv hørt det: "Du får dem næste gang, ja, helt sikkert, næste gang" hvisker den menige VS-er til kassereren. Dette om restancer - spændende iøvrigt hvorledes regnskabet ser ud på den post - og hvad mon "referenterne" fra 2. og 3. holdet siger til mig om det der, I ved nok?

Redaktøren

NB! Bagsideklummen må af pladshensyn udgå. Se f.eks. sidste nr.

VS I

Benny Petersen
 Eivind Einersen
 Morten M. Hansen
 Stefan Hansen
 Leif Jensen
 Lars Pedersen
 Søren B. Petersen
 Erik von Essen

TJALFE I

Erik Knudsen	1-0
Helge Neesgård-Madsen	1-0
Erling Groth	remis
Jørgen Toldsted	remis
Adam Wingstrand	1-0
Peter Koefoed	1-0
Jesper Nielsen	remis
Kim L. Petersen	remis

"Så er det nu, det er nu!". Tjalfe bør være det dårligste hold i 1. række, og alt andet end en kæmpesejr ville afskære os fra oprykning. Tåstrup (som vi møder i sidste runde) førte inden denne kamp med 25,5 points, 2,5 mere end os.

Morten fik dog aldrig rigtig det flydende spil frem. Han følte sig irriteret af sin modstanders små, distraherende handlinger (rette brikker i Mortens tid, rette på uret osv.), og denslags går følsomme Morten på. Jeg opdager det normalt slet ikke... Et kvalitetsoffer fik fremtvunget afbytninger, og det blev til en hurtig remis.

Leif er vist den eneste i klubben, der tør være sort i bondesnappervarianten i fransk. Hvid får en g- og en h-bonde, og sort får udvikling og centrumsovervægt i stedet. Da *Leif* i træk 13 (!) afveg fra teoriens gennemtraskede stier, troede modstanderen at kunne vinde en bonde, men i stedet kom *Leifs* dame ind i stillingen, hvilket gav en kvalitet og partiet.

Lars spillede rigtig godt. Modstanderens konge i centrum til gengæld for udviklingsforspring gav en uklar stilling. Men *Lars* udnyttede fint den svage kongestilling, og efter at have fået positionel fordel, gik han til angreb. Da modstanderens dronning stod og fjollede rundt langt fra sin gemal, blev angrebet afgørende.

Jeg har en gang for lang tid siden set en teorivariant i den åbning, vi spillede. Min hukommelse var god nok, og jeg fik klar fordel. Allerede i træk 13 blev han desperat og ofrede en officer, som jeg lod være med at modtage i første omgang. Det havde

han ikke set, og resten gik ret let.

Benny fik i Fransk fikst byttet den dårlige løber af ved en trækomstilling, der forvirrede modstanderen. Og da *Benny* satte kul på og komplicerede, gik modstanderen forkert i byen. Hans resignation kom lidt tidligt, men det gør jo ikke noget, og resultatet var blevet det samme.

Stefan udkæmpede et ægte bråvalls slag med modsatte rokader (*Stefan* havde dog ikke rokeret, men hans konge blev angrebet via kongefløjen). *Stefans* angreb så længe farligst ud, men da modstanderen endelig kom igennem, blev det hedt om *Stefans* konge, og han måtte fremtrylle en smart evig skak.

Vonne stod bedst i midtspillet. Hans brikker var bedst placeret, og han havde terræfordel. Men i stedet for at kæmpe for hele pointet lod han modstanderen komme til i c-linien, og resultatet blev det forudsigelige. Remisen blev taget på et lidt besynderligt tidspunkt, da alt var ved at blive afklaret, men da ikke var det.

Søren åbnede sin modstanders g-linie og gav derved Tjalfisten modspil, thi *Sørens* spil var udelukkende på dronningefløjen. Som det gik, var partiet meget indviklet og spændende, og for at tilsætte det sidste krydderi kom *Søren* i tidnød. Denne medførte, at da modstanderens angreb så farligst ud, så *Søren* ikke sit snit til at vinde (mindst) en dronning for tårn. I stedet blev det remis, vist ved evig skak

(jeg så ikke afslutningen).

Og nu afgøres alt i den sidste kamp mod Tåstrup!

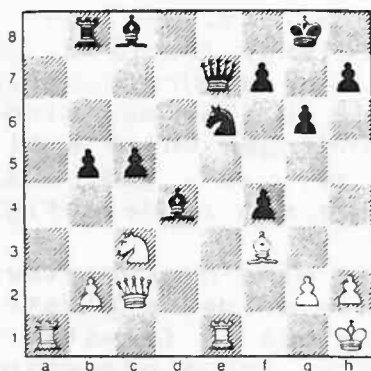
Eivind

Nyt fra westfronten

1. brædtet på 1. holdet er en udsat post, hvilket jeg har måttet sande i denne sæson. Imidlertid er der ikke langt fra succes til fiasko. Med lidt held havde jeg scoret ihvertfald 3 af 4, men det er desværre kun blevet til 1 af 4. Partierne har alle været spændende og lærerige og da det har været mod rimelig gode folk, har jeg trods nederlagenes bitre piller, haft en del glæde af partierne.

Da jeg frygtede, at den udenlandsfarende redaktør ikke fik spillet så meget skak overthere, sendte jeg en julehilsen til ham med to af stillingerne fra ovennævnte fire partier. Det kom der et par gode kommentarer udaf, hvorfor de bringes her med et par tilføjelser fra undertegnede.

Først har jeg sort mod Henrik Fürbringer, F.S. i 1.runde:

Jeg spillede her 27....., Dh4 efter lange overvejelser; de fleste bliver så bange, når man går efter kongen, men hvad er den rigtige plan, sort står vel bedst? (Bedøm selv stillingen og læg en plan!)

Steen kommenterer: 27....., Dh4 er vel ikke noget dårligt træk og ihvertfald slet ikke noget tabstræk. Jeg er enig i, at sort står bedst. 3 bønder for kvaliteten er normalt en sikker gevinst, og jeg kan ikke se, at hvid har tilstrækkelig kompens for det materielle minus. Sort har en god

bondemajoritet på begge fløje, og det gør det naturligt at vælge en plan. Benny valgte, efter min mening med urette, kongeangrebet, og det er da heller ikke perspektivløst. Den bedste forsvarer af den hvide kongestilling er Lf3, og desuden er begge centralfelter e4 og d5 kontrolleret af hvid. Disse to omstændigheder kombineret med de passive sorte Lc8 og Tb8, gør et direkte overfald til en tvivlsom sag. En naturlig indledning forekommer mig at være 27...., Lb7, som både sigter mod en eventuel afbytning af Lf3 og en erobring af felterne e4/d5. Et par - uforpligtende - varianter:

I. Det frække 28. Sxb5 besvares enten med 28...., Le3, hvor d4 bliver et godt springerfelt for sort, eller med det vulgære 28...., Lxf3 29. Sxd4, Lxg2+ 30. K/Dxg2, cxd4. Der er igen tre bønder for kvaliteten, hvilket er mere end nok.

II. Det samme forhold gør at 28. Lxb7, Dxb7 (med truslen 29...., f3!) 29. De4, b4 30. Dxb7, Txb7 31. S.. er utiltalende for hvid. Sort vinder ved at etablere en fribonde på dronningfløjen.

(BP: Jeg frygtede 28. Ta7 med binding af løberen. For at ophæve bindingen kunne spilles 28...., c4 29. Txb7, Txb7 30. Lxb7, Dxb7 31. Dd1, hvilket jeg ikke vurderede som fordelagtigt nok under partiet!?)

Kommet så langt i mine overvejelser spørger jeg mig selv om ikke dette er den enkleste plan under alle omstændigheder (altså et fremstød på d-fløjen). Denne plan udnytter Tb8's placering og gør den sortfeltaede løber meget stærk. Vi prøver altså den direkte metode:

27...., b4!? Nu må hvid vælge mellem felterne e4, e2 og d5 til springeren, og det var netop formålet med at spille b4 straks. Igen et par uforpligtende, korte, varianter:

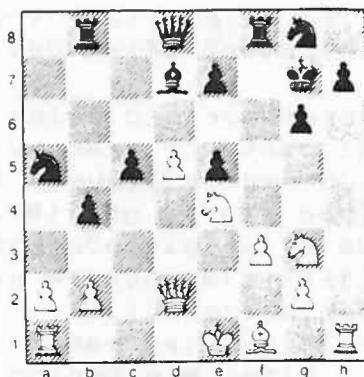
I. 28. Sd5, Dg5 med truslen 29...., Lb7. (BP: 29. Ta7 kan vel også her give hvid lidt chancer.) F.eks. 29...., Lb7 30. De4, Dxd5 31. Dxd5, Lxd5 32. Lxd5, Lxb2 med let gevinst for sort. Og hvordan skal hvid dække sig mod den slags trusler? Altså,

hvilket 29. træk af hvid gør disse planer urealistiske, uden at give anden indrømmelse?
 II. 28. Se4, Le3! Truer med at besætte det herlige springerfelt d4, og truslen om K-angreb kan jo hurtigt blive aktuell!

III. 28. Se2, Le3! Nu truer sort med 29...., Sg5. Hvid kan flytte løberen med f.eks. 29. Ta8, Txa8 30. Lxa8, men 30...., Lb7 giver sort stor fordel. Der truer bl.a. f3! eller den snedige (og overraskende) springervandring Se6->g5->h3!->f2 med godnat.

Summa summarum: Hvis sort kan komme til at beherske diagonalen a8/h1 uden at der bliver byttet for meget af, så vinder han nok i K-angreb. Hvis ikke, er det simplest at spille på D-fløjen. I begge tilfælde kan en springervandring til d4 være en god ting.

Og nu til Benny Petersen - Erik Poulsen, GSF fra 3. runde:

Jeg spillede her 19. Sxc5, hvorefter der fulgte 19...., Sb7 20. Sa6?, Tc8 21. Sxb4, hvorefter initiativet gled mig af hænde (senere fulgte en regulær buk). I analyser efter partiet med Hans og Erik Poulsen, viste begge stor sympati for 19. Dg5. Efter at have kikket på det hjemme mente jeg imidlertid ikke, at 19. Sxc5 fejler noget, hvis det følges op af 20. Sd3, som giver en rimelig fordel.

Steen har følgende kommentarer:

Lad mig først sige, at jeg engang med sort i en lignende stilling (dog med Ta8 i stedet for Tb8) chokerede Gyldholm med at spille Sb3! Det er det

med at et træk er svært at se, hvis man ikke slår noget. Det var iøvrigt i en hyggelig k-skaktturnering, som flere fra den daværende bestyrelse deltog i. Men til sagen.

Jeg tror igen, at Benny står bedst og 19. Sxc5, Sb7 20. Sd3 forekommer mig at være klart fordelagtigt for hvid. Når jeg alligevel ville give det direkte kongeangreb en chance (stik imod mine tilbøjeligheder!), så hænger det sammen med, at det hvide d-tårn intet laver, den hvide konge står ikke ganske sikkert, og h-linjen er allerede åbnet.

Altså: Vi tager Hans og E.P. i hånden og spiller 19. Dg5, hvorpå Benny foreslår 19...., Lf5. Her giver 20. Dh4, h6 (h5 er for hæsligt) 21. Td1! klar hvid fordel. Der truer 22. Sxc5, eller 22. Sxf5+ fulgt af 23. Sxc5, med truslen Se6+ og godnat.

Et par muligheder for sort:

I. 21...., g5 22. Sxg5 er ikke værd at spille tid på.

II. 21...., Lxe4 22. Dxe4! (Der truer nu Ld3. Den hvide diagonal blev stærk efter det tvungne 20..., h6!).

Hvis sort intet foretager sig eller f.eks. spiller 21...., Sb7 for at dække c5, kan hvid vælge mellem Lc4 (med truslen d6 ved lejlighed) (BP: Sort svarer Sd6!), eller Ld3 med kig på g6. (BP: Sort spiller 21...., Dxd5 og de efterfølgende komplikationer er uklare. Kan hvid ikke slå igennem på kongefløj, er hans brikker deplacerede.).

Sort står ad h. til! Men jeg ved af erfaring, at E.P. kan være snu. Efter min mening skal han spilles strengt positionelt, hvor han er original, men ingenlunde altid overbevisende.

Så mange var ordene fra Steen, som iøvrigt kommer tidligere hjem end beregnet p.g.a. visse omstændigheder.

Jeg glæder mig allerede til at se ham i klubben igen.

Benny P.

Tak til Benny P. - Og så fortsætter ellers Morten på næste side sin lystvandring gennem kombinationernes rige (I husker den foreløbigt sluttede p. 10 forrige nr.):

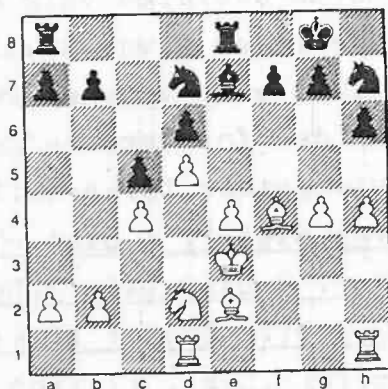
2) Tit ser man partier, hvor den ene part er presset tilbage i defensiven i lang tid, hvorefter man mirakuløst redder sig ved at kombinere sig mere eller mindre desperat ud af kniben - og måske endog vinder. En typisk kommentar er f.eks. „Det var dog utroligt heldigt!“ eller „Hvor er det uretfærdigt...!“. Spørgsmålet er om det nu også er så utroligt heldigt og uretfærdigt. En gevinstføring kræver præcise træk, og angribes der forkert, dvs. med et planløst træk, med ukoordinerede brikker eller en udsat konge, så må det være helt retfærdigt, at den forsvarende part kan vinde. Det kan være svært at se om forsvarskombi-erne er udslag af ovennævnte faktorer eller ren og skær panik.

Et par eksempler:

DIAGRAM 4

Elgil Pedersen -
MMH

Vinter 83/84

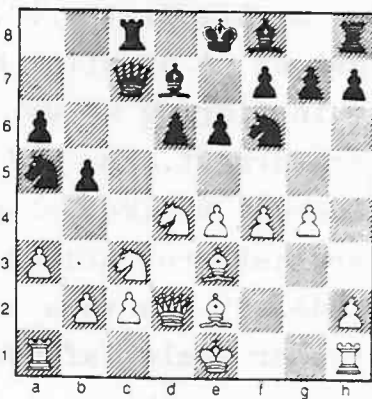
Sort er sluppet dårligt fra Steinitz' Forsvar i Kongegambit - kongen kom til e3 i 9'ende træk! Nu angriber hvid uden at sikre kongestillingen...
1. Sf3?!, Shf6 2. Tdgl, Sxe4! 3. Kxe4, Lg5+ 4. Le5!, Sxe5
4.-, Lf6 var bedre 5. hxg5, Sxg4+ 6. Kf4, Sf2 7. gxh6, -

7.-,Te4+! 8.Kf5,g6+ 9.Kf6,Sxh1 10.h7+,Kh8 11.Txh1,
Txe2 12.Sg5,Tf2+ 13.Ke7,Kg7 14.Kxd6,b6?? Sort sy-
 nes at vinde med 14.-,Tf5! Endnu et eksempel på, at
 en kombi ikke følges ordentligt op! Hvid vandt slut-
 spillet efter 15.Kc7,Th8 16.d6!,Tg2 17.d7,Txg5
18.Tel,Kxh7 19.Te8,- osv.1-o.

DIAGRAM 5

Chr. Friis, Øbro -
 MMH

DSU-Hold 85

Sorts uheldige valg af placering af den hvidfel-
 tede løber giver truslen g4-g5 mere kraft. Partiet
 illustrerer vanskelighederne ved gevinstføringen,
 når den forsvarende gang på gang rager op i asken.
 Hvid griber forkert flere gange. 1.-,Sc4 2.Lxc4,Dxc4
3.g5,Sxe4?!! 4.Sxe4,e5 5.b3?,Dd5 6.Sg3,exd4 7.Lxd4,
Txc2! 8.Dxc2,Dxd4 9.De2+,Le7 10.Td1,Dxf4 11.Tf1,De5
12.Td3(!),Dxe2+? 13.Kxe2,o-o 14.h4?,Te8 15.Te3,Le6
16.Tcl?,Lxb3! 17.Txb3,Lxg5+ 18.Kd1,Lxcl 19.Kxcl,Te5
20.Kd2,Kf8 21.Tc3,Ke7 22.Tc6,a5 23.Kd3,b4 24.axb4,
axb4 25.Tb6,h5 26.Txb4,g5(!) 27.Sxh5,gxh4 28.Txh4,
d5 remis. $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$.

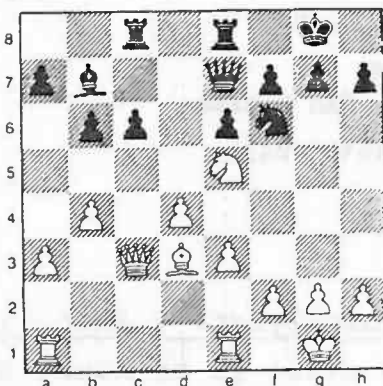

3) Den tredje hovedtype er fordelsskøbterne, der for det meste skraber bønder sammen, så man senere kan vinde slutspillet. Det kan illustreres således:

DIAGRAM 6

Asbjørn Sæthre -
MMH

Vinter 86/87

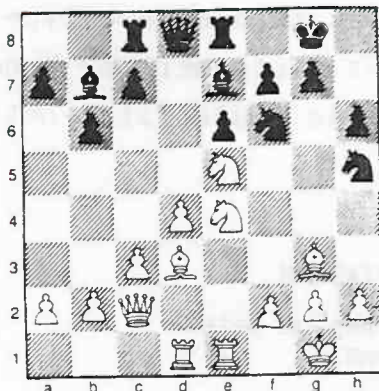

1.-, c5 2.dxc5, bxc5 3.Tab1, Sd5 4.Db3,- Hvori består nu sorts fordel? Han har en række midlertidige fordele: Pres mod b4-bonden (der kan fjernes med b4-b5) kontrol over c-linien med indbrudsfeltet c3, men Tecl vil kunne tage brodden af dette. Der er dog en ting, der halter meget ved hvids stilling. Springereren på e5 bestiller ikke andet end at stå på e5 uden beskyttelse. Hvids brikker er således slet ikke koordineret. Truslen Dg5 med angreb på springer og konge svæver i luften. Alle disse forhold kan udnyttes som følger: 4.-, cxb4 5.axb4, Sc3! 6.Tb2,- Nu kan Dg5 besvares med f4 6.-, Lxg2 7.f4, Ld5 8.Lc4, f6 9.Lxd5, Sxd5 10.Sg4, Tc3 11.Ddl, Sxb4 og sort vandt let.o-1.

I diagram 7 ånder alt tilsyneladende fred og idyl. En svækkelse synes at være, at h-bonden er rykket frem, så feltet g6 er blevet svagt/svækket. En forbigående detalje er imidlertid den deplacerede springer på h5, og det spiller kortvarigt ind:

DIAGRAM 7

MMH -
Stefan Hansen
Vinter 84/85

1.Sxf7!,Kxf7 2.Sxf6,Sxf6 Hvis springeren ikke havde stået på h5 kunne sort nu lette forsvaret af e6-bonden ved Lxf6 med håbet om at kunne gennemføre e6-e5.Hvid behøver ikke at slå på e8 efter Lg6+, men kan spille Lxh5 med klar fordel.3.Lg6+,Kg8 4.Le8 Sxe8(?!) 5.De2,- Endelig ikke 5.Txe6??,Dd5 5.-,Lf6 6.Dxe6+,Kh8 7.d5!,- Og hvid står klart til gevinst. Nu kommer endnu et eksempel på,at en kombi ikke følges ordentligt op:7.-,Sd6 8.Dg4,Df8 9.Dd7,Sc4 10.Db5,Sd6 11.Dd7,La6 12.Da4,- Fuldkommen planløst spillet af hvid.Nu går det galt:12.-,Lb7 13.Dxa7??, 13.-,Ta8 14.Lxd6,Dc8 15.Te8+,Dxe8 16.Dxb7,cxd6 17.Dxb6,Txa2 18.Dxd6,Txb2 og hvid opgav efter yderligere 29 træk.o-l.

Man kan også snakke om psykologiske kombier. De forekommer,når en spillers stilling er helt håbløs og staklen prøver at komplicere,hvorefter den angribende tror,at fordelene er sat over styr.Omvendt når en angriber ikke formår at trænge ordentligt igennem og komplicerer,hvorefter den forsvarende bryder sammen under presset.

En anden type forekommer, når stillingen i realiteten er lige og man forsøger at forrykke balancen. Man kan da opleve de yderst underholdende kombiduelle, hvor begge spillere kombinerer. Inspirationen kommer som regel, når spillerne har rokeret til hver sin side, men det er ingen nødvendighed:

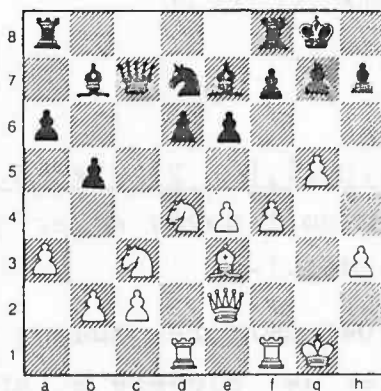

DIAGRAM 8

Brian Jørgensen, Vesterbro -
MMH

Øbro Røgfri 86

1.-, d5!? 2.exd5, exd5 3.Sf5, Lxa3 4.bxa3, Dxc3 5.Td3, Dc4 6.Sxg7!, Sc5! 7.Sh5, Se4! 8.Dg4, Dc6 9.Sf6+, Kh8 10.Ld4, Sxf6 11.Lxf6+, Kg8 12.Dh4, d4 13.Tdf3, Dxc2 14.f5, Lxf3 15.Txf3, Dcl+ 16.Tf1, De3+ 17.Tf2, Dcl+ 18.Kh2, Dc7+ $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$. Sort spiller Dd6+ ved lejlighed og Tfe8 og evt.Df8...

I slutspillet hænder det også - trods færre brikker - at kombier bliver mulige. Formålet er primært at skabe mulighed for, at bønder kan avancere til 8. række. Ideen kommer frem i diagram 9:

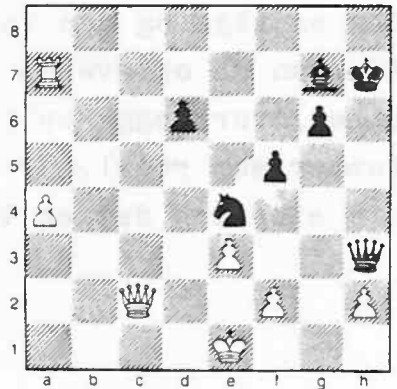
Hvid har en a-fribonde, der uden større hindringer, kan suse ned til a8. Kun tårnet står i vejen. Hvid må imidlertid passe på ikke at løbe ind i en række hævnskakker, der ender med evige skakker og remis. Spillet fortsatte som følger:

DIAGRAM 9

MMH -

Claus Lemb, St.S.

Øbro Røgfri 86

1.Db2!, Dh6 2.a5, g5 3.Dxg7+!, Dxg7 4.Txg7+, Kxg7 5.a6, -
og sort opgav efter at have undersøgt alle mulig-
heder.1-o.

Det nærmere studium af de her spøjse kombier, der gør det sjovere at spille skak, har lært undertegnede i hvert fald to ting: 1. Kan man pege på bare en lille bitte ting, der måtte være forkert ved stillingen, er der "risiko" for kombier i farvandet. 2. Og er man ikke sikker på konsekvenserne eller ikke klart kan se, hvordan den skal følges op (kombien altså), så kan det være livsfarligt at give sig i kast med det! Hvis, man allerede er ved at tabe, er det sidste punkt selvfølgelig ligegyldigt. Hvis man kan snakke om, at det taktiske og kombinatoriske arbejde skal være retfærdiggjort, så må opspillet absolut være i orden. Jeg vover gerne påstanden, at det positionelle spil således er det vigtigste...!

Morten.